

THAI A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
THAÏ A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
TAILANDÉS A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Tuesday 21 May 2002 (afternoon)

Mardi 21 mai 2002 (après-midi)

Martes 21 de mayo de 2002 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

จงเลือกวิจารณ์ข้อเขียนที่คัดมานี้เพียงข้อเขียนเดียว

1 (a) เธอตายแล้ว และผมกำลังจะนำเธอไปฝังที่สวนหลังบ้าน ผมไม่ต้องการให้ใครมาเห็น
ว่าผมทำอะไร เพราะพวกเขาอาจเข้าใจผิดแล้วเลยวิพากษ์วิจารณ์และทะเลาะกันเลยไป
อีกอย่าง ถ้าวันหลังผมจะเอาดอกไม้มาเยี่ยมเธอเหมือนในหนังสือ ผมก็จะทำได้โดยสะดวก
ใจ

5 ไม่น่าเชื่อว่าเธอจะกอดผมไม่ได้แล้วจริงๆ แต่เอาเถอะ . . . ผมเป็นลูกผู้ชายมีหน้าที่
ต้องเข้มแข็ง และตอนหลังนี้ผมเองก็ไม่ได้กอดเธอด้วยเหมือนกัน แต่ถึงเราจะไม่ได้กอดกัน
เพราะเธอป่วยและตายแล้ว เธอก็ยังฟังผมอยู่ดี ผมยังต้องการโอกาสพูดคุยกับเธอตาม
ลำพังโดยไม่มีใครมาสอดแทรกขัดจังหวะแบบโง่ๆ นี่ถ้าหากพี่ผมรู้ เขาคงไม่ยอมให้ผมนำ
เธอมาไว้ที่นี่แน่นอน ต่อให้เธอของผมเหน็ดเหนื่อยหรือเจ็บป่วยขนาดไหน เขาก็จะไม่มีวัน
10 ยอมให้เธอได้พักผ่อน เขาบอกผมว่า

“นี่นายจิม แกควรต้องใช้ให้คุ้มค่านะ เพราะแม่ซื้อมาเพื่อใช้งาน”

เขาจะให้ผม “ใช้” เธอจนตัวฉีกขาด ขาดมาก ๆ แล้วค่อยทิ้งเธอลงถังขยะไป . . . เขาใจ
ร้ายถึงขนาดนั้น ผมไม่เข้าใจเขาเท่ากับที่เขาที่ไม่เข้าใจผม

ตั้งแต่แรกเกิด ผมจำได้ว่าเธอรอผมอยู่แล้ว แม่ซื้อเธอมาจากตลาด อาจเพราะเห็นว่า
15 เธอมีนวลเบาบางเหมาะสำหรับทารกน้ำหนักน้อยมากอย่างผมก็ได้ แม่เลือกให้เธอดูแล
ความอบอุ่นแก่ผม และผมเชื่อว่าไม่มีใครทำอย่างแม่ นับตั้งแต่นั้นเธอก็นอนกอดผมไว้
ตลอดมา ไม่ว่าจะอยู่หรือไม่ก็ตาม เวลาผมหลับเธอก็จะหลับด้วย เวลาผมตื่นเธอก็จะ
ตื่นด้วย เรามีเรื่องพูดคุยกันอย่างอ่อนโยนเสมอ เธอขาวสะอาดนุ่มนวล นุ่มมากกว่า
“เจ้านิ่ม” ลูกสุนัขตัวโปรดที่ลุงเบนซื้อมาให้ผมเสียอีก แต่แล้วผมก็เป็นต้นเหตุทำให้เธอเกิด
20 บาดแผลจรรยาจิ้นจนได้ พี่บอกผมว่า ตอนผมยังนอนแบบเบาะวันหนึ่ง เมื่อผมถ่าย
อุจจาระเปียกเธอเพราะเธอนอนให้ความอบอุ่นแก่ผมอยู่นั้น ครั้งนั้น . . . ขณะที่เธอรอการ
ทำความสะอาดอยู่ข้างก้นน้ำรวมของชุมชน ทันใดหมาเจ้ากรรมตัวหนึ่งก็กระโดดเข้ากัด
เธอเพราะได้กลิ่นอุจจาระ มันกัดมันแทะเสียจนเธอเป็นบาดแผลเหวอะหวะ เธอคงเจ็บ
ปวดไม่น้อยเลย แต่เธอก็ยังสุภาพอ่อนโยนต่อผมเสมอ . . . ความจริงแม้เราจะเข้าใจกันทุก
25 เรื่องได้โดยไม่ต้องใช้คำพูดเหมือนคนอื่น ๆ และผมก็ส่งสัญญาณบอกเธอแล้วว่าฉันจะอึ้งนะ

แต่เธอก็ยังเต็มอกเต็มใจกอดผมไว้อยู่ดี และนั่นแหละตัวการที่ทำให้ผมถ่ายออกมาอย่างมีความสุขที่สุด

ผมลูบคลำบาดแผลนั้นและขอโทษเธอ ก่อนที่เธอจะเล่านิทานให้ผมฟังจนหลับไปทุกคืน และไม่ว่าผมจะไปนั่งเล่นนอนเล่นที่ไหน ผมก็มักจะลากเธอไปด้วยเสมอ

- 30 พี่บอกว่าแม่เรียกเธอว่า “แม่สาธุ”* แต่ผมไม่สนหรอก เพราะผมชอบเรียกเธอว่า “แม่” แทนตัวแม่ที่จากเราไปตั้งแต่ยังจำหน้าไม่ได้ ตอนนั้นผมอายุเพียง 6 ขวบ ผมจะอยู่โดยไม่มีแม่ได้อย่างไร

ศรีดาวเรือง “แม่สาธุ” 1992

* แม่สาธุ เป็นคำเฉพาะถิ่นหมายถึงผ้าสำลีใช้เป็นผ้าห่มทารก

1 (b)

กระแสเสียง

	ระลอกดอกมะขาม ชมชอบตอปลาถาม ของท่าเรือโบราณ		แดดไกลกับไอเกลือ บอกวิถีที่เหลือ ผีเสื้อบินกลับบ้าน
5	ฟังอวนร้าง – ว่างแห รำพึงถึงบาดแผล กองทรายก็ส่งสาร	20	ขอนผุชวนขอนผุ เพื่อฝันจะบรรลु ภาพฝันของวันวาน
	บางกรวดทรายกระซิบ ส่งเสียงเลียนเนียนกริบ จากแนวเขื่อนขนาน		จากทุกท่าทุกทิศ ไม่เว้าร้างว่างเปล่า แคบราวทรมาน
10	ถนนสนทนา กับเชือกเปียยเหนี่ยวด้า กับควาปลาลาลาน	25	นี่ – เส้นทางทอดสู่ นั่น – ทุ่งทางกว้างอยู่ อยู่กว้างใหญ่ไพศาล.
15	ตะไครริมสนิมเรือ กล่าวอำลาว่าเหลือ แต่น่านน้ำ – ตำนาน		

ประกาย ปรัชญา, แม่น้ำของละอองฝน, 1996